

UITTREKSELS
TER GRONDE
AANLEG TITEL

Hoger beroep: - beklagden t/alle besch.
- t/beklaagden.

1 blad

Not.nr.

van: 28.04.2003

Griffier nr.:

Rep. nr.:

VONNIS uitgesproken in het gerechtsgebouw "Het Kasteel" te Turnhout op MAANDAG, ACHTENTWINTIG APRIL TWEEDUIZEND EN DRIE, in de openbare zitting van de Veertiende Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout,

alwaar zetelden:

, Enig Rechter,
Substituut Procureur des Konings,
Adjunct-Griffier.

In zake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen

wonende te geboren te op van Nederlandse nationaliteit.
op wonende te geboren te

BEKLAAGD VAN: te

De eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, hetzij om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42)

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,
als eigenaars die de werken hebben gedoogd,
op het onroerende goede gelegen te gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 39 ca,
eigendom van eerste en tweede beklagde,

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven,

van 2 december 1995 tot minstens 1 oktober 2000 te hebben instandgehouden, nl.

een chalet in metselwerk.

* * * * *

Gezien de stukken van het dossier.

Gelet op de behandeling dezer zaak ter openbare zitting van 21 oktober 2002, 27 januari 2003 en 31 maart 2003.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord beklagden in hun verweermiddelen en besluiten, bijgestaan door Mr
loco Mr. advocaat te .

Overwegende dat de Rechtbank vaststelt dat de strafvordering gebaseerd is op het oud artikel 42 van het gecoördineerde stedenbouwdecreet , terwijl ten tijde van het bevel tot dagvaarding d.d.17/2/2001 het nieuwe stedenbouwdecreet van 18/5/1999 reeds in werking getreden was.

Feiten gepleegd onder gelding van een opgeheven wet, blijven strafbaar wanneer een nieuwe wet dezelfde aangelegenheid regelt als de wet die zij opheft, voor zover dit feit ook door de nieuwe wet als misdrijf wordt aangemerkt en strafbaar gesteld.
Alleen de bij de vorige wet bepaalde straffen kunnen worden opgelegd, wanneer deze in de minst zware straffen voorziet.

Terzake stelt de rechtbank vast dat de feiten onder de tenlastelegging die -in zoverre bewezen- strafbaar waren op het ogenblik dat ze gepleegd werden, ook strafbaar gebleven zijn overeenkomstig art. 1, 2, 99 par 1,1°, 146,147 148, 149 en 204 van het decreet van Ruimtelijke Ordening d.d. 18/5/1999.

Overwegende dat de tenlastelegging dienvolgens dient te worden aangevuld in die zin dat na de zinsnede: "... en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art.42) eveneens dient te worden toegevoegd: " eveneens strafbaar gesteld overeenkomstig art. 1, 2, 99 par 1.1°, 146 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van Ruimtelijke Ordening d.d. 18/5/1999"(gewijzigd bij decreten van 28/9/1999,22/12/1999,26/4/2000,8/12/2000,13/7/2001,14/12/2001,1/3/2002)

Beklagden houden voor dat de chalet zou dateren van vóór de stedenbouwwet van 1962.

Zulks wordt echter tegengesproken door het proces-verbaal van definitieve toewijs opgemaakt door notaris te d.d. 26/4/1965 waarin enkel sprake is van "heide en vage grond" en dienvolgens geenszins van een vakantieverblijf.

Eveneens blijkt uit het strafdossier en meer bepaald uit de verklaring van beklaagden d.d. 2/3/1996 dat zij reeds vóór de datum van het verlijden van de notariële akte kennis hadden van het feit dat de chalet onvergund was en zij wisten dat zij "wettelijk niet in orde waren" en alsnog wensden het goed aan een verminderde prijs aan te kopen, hetgeen zij ook gedaan hebben, blijkens een vergelijking tussen de prijs op de onderhandse akte (700.000 fr.) en deze op de authentieke akte (500.000 fr.).

De ten laste gelegde feiten betreffen de instandhouding van de chalet op het kwestieuze perceel; de dagvaarding vermeldt "chalet in metselwerk", daar waar volgens beklaagden de chalet opgetrokken werd in platen aan de buitenzijde bezet; De tenlastelegging dient dienvolgens in die zin aangepast dat "in metselwerk" dient te worden weggelaten;

Overwegende dat dienvolgens de feiten onder de tenlastelegging, zoals aangepast bewezen zijn lastens beklaagden blijkens de gegevens van het strafdossier.

Gelet op de aard, de ernst der feiten en het blanco strafregister van beklaagden dringt de hiernavolgende bestraffing zich op.

Overwegende dat de beklaagden nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en dat **gewoon uitstel** voor de gehele geldboete de gepaste maatregel is om zijn verbetering te doen hopen.

En met betrekking tot de schriftelijk vordering van de gemachtigde ingenieur d.d. 17.02.1999:

Overwegende dat het de rechtbank behoort de vordering van de administratie op haar interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze op basis van machtsafwending of machtsoverschrijding werd genomen, zonder zich over de opportuniteit van de herstellvordering te mogen uitspreken.

Tot de herstellvordering wordt beslist door de bevoegde instantie.

De rechtbank dient na te gaan of de vordering steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening, of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. (Gent 9 oktober 1998, T.M.R. 1999, 212, noot SEBREGHTS, H.; Gent 16 ja-

nuari 1998, T.M.R. 1998, 285; T.R.O.S. 1999, 118, noot.

Het feit dat sprake is van een "chalet in metselwerk", daar waar volgens beklagden de chalet opgetrokken werd in platen, aan de buitenzijde bezet, is inzake van geen belang, nu zulks de visu niet kan vastgesteld worden en zulks geen inbreuk betreft op de motivatieplicht.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering gesteund is op objectieve motieven en werd gevorderd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening, zodat de beklagden niet kunnen gevolgd worden wanneer zij voorhouden dat de gevorderde herstelmaatregel gesteund zou zijn op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De rechtbank verklaart dienvolgens de herstellvordering van de gemachtigde ingenieur d.d. 17/02/1999, ontvankelijk en gegrond, echter zonder toekenning van de gevraagde dwangsom, gelet op het feit dat de overtreding reeds vastgesteld werd in 1/1996.

Gezien de bepalingen van art.162. 194 van het Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken; art. 2/2°. 38. 40. 66 van het Strafwetboek; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 24 december 1993; art. 91 van het K.B. d.d. 28 december 1950, gewijzigd bij K.B. d.d. 29 juli 1992 en K.B. d.d. 23 december 1993 en KB 11.12.2001; art. 2. 11. 12. 14. 31. 32. 34. 35. 36. 37 en 41 der wet van 15 juni 1935; art. 28 en 29 van de wet van 01 augustus 1985, gewijzigd bij de wet van 24 december 1993; art. 58§1 van het K.B. van 18 december 1986; art. 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000;

OM DEZE REDENEN, en bij toepassing van artikel 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42) eveneens strafbaar gesteld overeenkomstig art. 1, 2, 99 par 1.1°, 146 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van Ruimtelijke Ordening d.d. 18/5/1999"(gewijzigd bij decreten van 28/9/1999,22/12/1999,26/4/2000,8/12/2000,13/7/2001,14/12/2001,1/3/2002)

DE RECHTBANK, vonnissende op TEGENSPRAAK

Beveelt de aanvulling van de tenlastelegging in die dat na de zinsnede: "... en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art.42)eveneens dient te worden toegevoegd "eveneens strafbaar gesteld overeenkomstig art. 1, 2, 99 par 1.1°, 146 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van Ruimtelijke Ordening d.d. 18/5/1999"(gewijzigd bij decreten van 28/9/1999,22/12/1999,26/4/2000,8/12/2000,13/7/2001,14/12/2001,1/3/2002)"

Beveelt tevens de aanpassing van de tenlastelegging in die zin dat dient te worden gelezen:

“chalet” in plaats van “chalet in metselwerk”

Verklaart de tenlastelegging zoals aangepast bewezen in hoofde van beide beklaagden.

Veroordeelt beklaagden IEDER tot een geldboete van **26 euro gedeeld door 40,3399**.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht wordt op telkens **128,9 euro**.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van telkens 8 dagen.

En aangezien beklaagden nog geen veroordeling opgelopen hebben tot een criminele of een correctionele straf van meer dan twaalf maanden gevangenzitting en een maatregel van genadigheid van aard is om hun verbetering te doen hopen;

Gezien art. 8 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994 en 22 maart 1999;

Verleent gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van **drie jaar** voor telkens **de gehele opgelegde geldboete of 8 dagen vervangende gevangenisstraf**.

Verwijst beklaagden ieder tot de helft van de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: **96,89 euro**.

Verwijst beklaagden, ingevolge art. 1 van het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 (gew. K.B. 23 december 1993 en KB 11.12.2001), IEDER tot betaling van een vergoeding van **25 euro**.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, IEDER tot betaling van een bedrag van **TIEN EURO** verhoogd met 40 opdecimen en gebracht op **VIJFTIG euro**.

En rechtdoende op de schriftelijk vordering van de gemachtigde ingenieur d.d. 17.02.2003:

Verklaart de herstellvordering van de gemachtigde ingenieur d.d. 17/2/1999 ontvankelijk en gegrond, echter zonder toekenning van de gevraagde dwangsom.

Veroordeelt dienvolgens beklagde om binnen **de twaalf maanden** na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, over te gaan tot herstel van de plaats, gelegen te kadastraal gekend als in de vorige staat door het slopen

van de constructie en de funderingen, het verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein en het aanvullen met goede grond.

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen of de stedenbouwkundig inspecteur, ingeval huidig vonnis binnen de voormelde termijn niet ten uitvoer werd gelegd, daarin te voorzien op kosten van beklagde.